

«Πάντοτε χαίρετε, αδιαλείπτως προσεύχεσθε, κατά πάντα ευχαριστείτε• διότι τούτο είναι το θέλημα του Θεού προς εσάς εν Χριστώ Ιησού» (Α' Θεσσαλονικείς,ε':16-18).

Σαν προσευχή μπορούμε να ορίσουμε την ενέργεια κάθε πιστού ανθρώπου, με την οποία απευθύνεται μέσω της ομιλίας του ή της σκέψης του, προς τον Θεό που πιστεύει, για να εκφράσει τη λατρεία του, την ευχαριστία του και τα αιτήματά του. Σ' αυτό το άρθρο θα ασχοληθούμε με την προσευχή, με βάση το Ευαγγέλιο του Ιησού Χριστού, όσο αφορά τόσο τη χρονική διάρκεια και συχνότητά της, όσο και τη ποιότητά της.

Αδιάλειπτη προσευχή είναι η συνεχής προσευχή, δηλαδή η προσευχή που αποδεικνύει την αδιάκοπη επικοινωνία του παιδιού του Θεού με τον Ουράνιο Πατέρα του. Γραφικό παράδειγμα ανθρώπου με αδιάλειπτη προσευχή είναι αυτό του αποστόλου Παύλου, ο οποίος σύμφωνα με όσα ο ίδιος αναφέρει στις επιστολές του, προσευχόταν αδιάλειπτα είτε γενικά για τις εκκλησίες που υπηρετούσε (Ρωμαίους, α':9) είτε ατομικά για τους συνεργάτες του στο έργο του Κυρίου, όπως για τον Τιμόθεο (Β' Τιμόθεον,α':3).

Η αδιάλειπτη προσευχή δεν είναι εύκολο να επιτευχθεί, διότι προϋποθέτει εκ μέρους του πιστού την σωστή ιεράρχηση των προτεραιοτήτων και αναγκών του. Γι' αυτό μπορεί να επιτευχθεί σταδιακά, όσο ο άνθρωπος του Θεού αυξάνεται τρεφόμενος καθημερινά, αρχικά με τα βασικά απλά στοιχεία του λόγου του Θεού που αποτελούν το πνευματικό γάλα και στη συνέχεια και με τα πιο σύνθετα, που αποτελούν τη στερεά πνευματική τροφή. Αυτό θα έχει σαν αποτέλεσμα να γυμνάζονται τα πνευματικά του αισθητήρια, να διακρίνει το καλό από το κακό και να το επιλέγει (Εβραίους, ε':12-14). Τότε μπορεί με τη δύναμη του Αγίου Πνεύματος, να βάζει τον εαυτό του σε ένα πρόγραμμα προσευχής. Έχοντας σαν πρότυπο τον Κύριο Ιησού Χριστό, αναφέρουμε εδάφια σχετικά με το πρόγραμμα και τον τρόπο προσευχής Του:

«Και αφού απέλυσε τους όχλους, ανέβη εις το όρος κατ' ιδίαν διά να προσευχηθή» (Ματθαίος,ιδ':23)

«Και το πρωί ενώ ήτο όρθρος βαθύς, σηκωθείς εξήλθε• και υπήγεν εις έρημον τόπον και εκεί προσήύχετο» (Μάρκος, α':35).

«Εν εκείναις δε ταις ημέραις εξήλθεν εις το όρος να προσευχηθή, και

διενυκτέρευεν εν τη προσευχή του Θεού» (Λουκάς, ς' :12).

«Ὅστις εν ταις ημέραις της σαρκός αυτού, αφού μετά κραυγής δυνατής και δακρύων προσέφερε δεήσεις και ικεσίας προς τον δυνάμενον να σώ ζη αυτόν εκ του θανάτου, και εισηκούσθη διά την ευλάβειαν αυτού» (Εβραίους, ε' :7).

Η αδιάλειπτη προσευχή έχει αποτελέσματα. Ένα γραφικό παράδειγμα θαυμαστού αποτελέσματος, βλέπουμε στις Πράξεις των Αποστόλων, όταν η εκκλησία προσευχόταν ακατάπαυστα στον Θεό για την απελευθέρωση του αποστόλου Πέτρου, τον οποίο ο Ηρώ δης είχε φυλακίσει με σκοπό να τον θανατώ σει. Τη νύχτα πριν τη μέρα που ο Ηρώ δης θα παρουσίαζε τον Πέτρο στο λαό, ο Κύριος έστειλε ἄγγελο στο δεσμοκτήριο και ελευθέρωσε τον Πέτρο (Πράξεις, ιβ' :5-17).

Συνεπώ ς η προσευχή της εκκλησίας δεν πήγε στο κενό αλλά έπιασε τόπο, γιατί η εκκλησία του Ιησού Χριστού είναι προικισμένη με το πνευματικό όπλο της δια του Αγίου Πνεύματος ἄδιάλειπτης προσευχής και με αυτό αντιμετωπίζει τις δύσκολες καταστάσεις. Μπορεί ο Ηρώ δης να είχε δεμένο τον Πέτρο με αλυσίδες και με τέσσερεις τετράδες στρατιωτώ ν να τον φρουρούν, αλλά η δύναμη της εκκλησίας είναι ο ίδιος ο Θεός, ο οποίος είναι πάνω από όλους και όλα. Μπορεί το προσωπικό πρόβλημα του καθενός να φαίνεται παραπάνω από τις δυνάμεις του, αλλά επειδή είμαστε μέλη της εκκλησίας του Κυρίου, όταν πονά ένα μέλος πονάνε όλα τα μέλη και εδώ είναι που πρέπει να κινούνται τα σπλάγχνα όλων υπέρ του ενός ασθενούς μέλους.

Ο απόστολος Πέτρος δεν μπορούσε να ελευθερώ σει τον εαυτό του, αλλά εκεί στη φυλακή δεν φοβήθηκε για τη ζωή του, γιατί την είχε εμπιστευμένη στον Θεό. Όταν δεν μπορούμε να αντιμετωπίσουμε μόνοι μας ένα πρόβλημα, να έχουμε εμπιστευμένους τους εαυτούς μας στον Θεό και Εκείνος θα φροντίσει για εμάς, γιατί είμαστε παιδιά Του. Ο Κύριος μας έχει χαρίσει αδέρφια που θα μας βοηθήσουν στο πρόβλημά μας, γιατί θα εφαρμόζουν το γραμμένο: 'Αλλήλων τα βάρη βαστάζετε και ούτως εκπληρώ σατε τον νόμον του Χριστού' (Γαλάτας, ς' :2).

Ο Δανιήλ ήταν ένα δούλος του Θεού και επί των ημερώ ν του βασιλιά Δαρείου ήταν πρόεδρος σε σατράπες. Επειδή οι άλλοι πρόεδροι και οι σατράπες τον μισούσαν, ήθελαν να βρουν κάποια παράβαση καθήκοντος στον Δανιήλ, για να τον κατηγορήσουν, αλλά δεν έβρισκαν. Έτσι επειδή ήξεραν ότι ήταν Εβραίος και λάτρευε τον αληθινό Θεό, επιδίωξαν να γίνει βασιλικό ψήφισμα ότι όποιος κάνει αίτηση σε θεό ή

άνθρωπο, εκτός από τον βασιλιά για τριάντα ημέρες, να ρίχνεται στο λάκκο των λεόντων. Ο βασιλιάς Δαρείος πείστηκε και υπέγραψε τη συγκεκριμένη απαγόρευση. Ο Δανιήλ παρ' όλο που έμαθε την απαγόρευση, συνέχισε να προσεύχεται και να δοξάζει τον Θεό, σύμφωνα με το πρόγραμμα που είχε, τρεις φορές την ημέρα. Αυτοί οι άνθρωποι τον βρήκαν να προσεύχεται και τον κατηγορήσαν στον βασιλιά Δαρείο. Ο βασιλιάς αν και προσπάθησε να ελευθερώσει τον Δανιήλ, τελικά αναγκάστηκε να ενδώσει και πρόσταξε να ριχτεί ο Δανιήλ στο λάκκο των λεόντων. Όμως ο Θεός έστειλε άγγελο που έφραξε τα στόματα των λεόντων και δεν έβλαψαν τον Δανιήλ. Όταν είδε αυτό το θαύμα ο Δαρείος έγραψε προς κάθε έθνος και λαό της επικράτειάς του, να φοβούνται τον Θεό του Δανιήλ διότι είναι ελευθερωτής, σωτήρας και κάνει θαυμάσια (Δανιήλ, ς':1-28).

Σήμερα, στην οικονομία της χάρης που ζούμε, καλούμαστε όλοι οι αναγεννημένοι χριστιανοί, όπως τα πρώτα αδέρφια μας, να προσευχόμαστε αδιάλειπτα και ένθερμα στον Ουράνιο Πατέρα μας. Να γνωρίζουμε ότι η επιλογή μας να λατρεύουμε αδιάλειπτα τον αληθινό Θεό, προκαλεί την αντίδραση του εχθρού της ψυχής διαβόλου, ο οποίος προσπαθεί μέσω των οργάνων του, να σταματήσει ή να υποβαθμίσει αυτή τη λατρεία. Να έχουμε επίσης υπόψη ότι απαραίτητος βοηθός στο να διατηρούμε αλλά και να αναβαθμίζουμε την επικοινωνία με τον Ουράνιο Πατέρα μας, είναι ο άλλος Παράκλητος, το Άγιο Πνεύμα, το οποίο απέστειλε ο Κύριος Ιησούς Χριστός, την ημέρα της Πεντηκοστής. Αυτό διότι 'το Πνεύμα συμβοηθεί εις τας ασθενείας ημών • επειδή το τι να προσευχηθώ μεν ως πρέπει δεν εξεύρομεν, αλλ' αυτό το Πνεύμα ικετεύει υπέρ ημών διά στεναγμών αλαλήτων' (Ρωμαίους, η':26).

Συνεπώς δεν οικοδομεί απλά να προσευχόμαστε πολλή ώρα και λέγοντας πολλά λόγια, αλλά να προσευχόμαστε και να δεόμαστε ένθερμα καθημερινά, με τη βοήθεια και τη πλήρωση του Αγίου Πνεύματος (Εφεσίους, ς':18). Τότε μόνο στη ζωή μας θα υπάρχει ο καρπός του Αγίου Πνεύματος (Γαλάτας, ε':22,23), που αποτελεί το χαρακτηριστικό γνώρισμα του αληθινού χριστιανού.

Ολοκληρώνοντας λέμε ότι ο Θεός τον οποίο πιστεύουμε και ακολουθούμε, μπορεί να λύσει κάθε πρόβλημα και να κάνει δυνατά, τα αδύνατα σε μας. Ας μη πάρουμε τα μάτια μας από τον Πατέρα μας τον Ουράνιο εξαιτίας των προβλημάτων μας, αλλά να συνεχίζουμε αδιάλειπτα να προσευχόμαστε σ' Αυτόν και να έχουμε υπόψη ότι 'εάν δεν αποκάμνωμεν, θέλομεν θερίσει εν τω δέοντι καιρώ '

(Γαλάτας,ς' :9). Αμήν!